

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 10. februar 2017. godine
Ref. br.:RK 1039/17

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI45/16

Podnosioci

Muhamet Nikqi i Arbnor Nikqi

**Ocena ustavnosti presude Pml. br. 222/2015 Vrhovnog suda Kosova od
17. novembra 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërzhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev su podneli Muhamet Nikqi i Arbnor Nikqi iz Peći (u daljem tekstu: podnosioci).

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva osporavaju presudu (Pml. br. 222/2015 od 17. novembra 2015. godine) Vrhovnog suda, kojom je njihov zajednički zahtev za zaštitu zakonitosti odbačen, kao neosnovan.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke kojom su navodno povređena prava podnosilaca zahteva garantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 32. [Pravo na Pravno Sredstvo] i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 3. marta 2016. godine, podnosioci su podneli zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 13. aprila 2016. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Artar Rama-Hajrizi i Gresa Caka-Nimani.
7. Dana 3. maja 2016. godine, Sud je obavestio podnosiocima o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu Kosova.
8. Dana 14. decembra 2016. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo preporuku Sudu, u punom sastavu, za neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

9. Dana 20. februara 2012. godine, Osnovni sud u Peći je (presuda P. br. 833/09) proglasio podnosiocima zahteva krivim za izvršenje krivičnog dela u saučesništvu, i osudio ih na kaznu zatvora u vremenskom trajanju od po 6 (šest) meseci.
10. Podnosioci zahteva su na presudu Osnovnog suda u Peći izjavili žalbu Okružnom sudu u Peći zbog bitnih povreda odredbi krivičnog postupka, povrede materijalnog prava, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja. Podnosioci su tražili da ih Okružni sud oslobodi optužbe ili da vrati predmet na ponovno suđenje.
11. Na presudu Osnovnog suda u Peći, žalbu je Okružnom sudu u Peći pored podnosilaca zahteva izjavila i oštećena strana zbog odluke o kazni, sa

predlogom da drugostepeni sud preinači prvostepenu presudu i optuženima izrekne kaznu na osnovu zakona.

12. Dana 20. februara 2012. godine, Okružni sudi u Peći je (rešenjem AP.br. 63/12) usvojio žalbu podnosioca zahteva i poništio prvostepenu presudu i vratio na ponovno odlučivanje. Što se tiče žalbe oštećene strane, ona nije uzeta u razmatranje, pošto je oštećenoj strani data mogućnost da svoje tvrdnje iznese u ponovljenom postupku.

13. U obrazloženju, Okružni sud u Peći je *inter alia* naveo:

“[...] prvostepeni sud nije imao nadležnost za suđenje o ovoj krivičnoj stvari, već je nadležnost imao Okružni sud, tako da na taj način proizilazi da pobijana presuda sadrži napred pomenutu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka [...] S obzirom da presuda obuhvata bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, ovaj sud se nije upustio u ocenu ostalih žalbenih navoda iznetih u žalbama branilaca optuženih, kao i u žalbe zastupnika oštećene strane, pošto isti ove tvrdnje mogu da iznesu u ponovnom razmatranju stvari. [...]”

14. Dana 19. decembra 2014. godine, Odeljenje za teška krivična dela Osnovnog suda u Peći je [presuda P.br. 206/13] proglasilo podnosioca zahteva krivim za izvršenje krivičnog dela u saučesništvu i osudilo ih na kaznu zatvora u vremenskom trajanju od po 1 (jedne) godine.

15. U obrazloženju, Osnovni sud u Peći je *inter alia* naveo:

“[...] Prilikom odlučivanja o kazni ocenjivanjem u smislu načela „reformatio in peius“ iz člana 395, ZKPK-a, sud je zaključio da načelo nije prekršeno pošto je u konkretnom slučaju postojala žalba i na kaznu optuženih od strane ovlašćenog zastupnika oštećene strane, kao i iz činjenice da je o pomenutoj stvari odlučeno od strane nadležnog suda. [...]”

16. Podnosioci zahteva su na presude Osnovnog suda u Peći uložili žalbu Apelacionom sudu.

17. Dana 16. jula 2015. godine Apelacioni sud je [presudom PARK.br.107/2015] odbio žalbu podnosioca kao neosnovanu i potvrdio presudu Osnovnog suda u Peći.

18. Podnosioci zahteva su na prvostepenu u drugostepenu presudu podneli zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu.

19. Dana 17. novembra 2015. godine, Vrhovni sud je (presuda Pml. br. 222/2015) odbio zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti. U obrazloženju, Vrhovni sud je *inter alia* naveo:

“[...] Činjenica da osuđeni smatraju da je podnešena žalba od oštećene stranke trebala da se odbije, zbog toga što se iz sadržaja vidi da je žalba podneta i po osnovu koji se tiče povrede krivičnog zakonika, je pitanje koje

nije uopšte razmatrano i drugostepeni sud je odlučio po službenoj dužnosti da poništi presudu zbog bitnih povreda odredbi krivičnog postupka. U ovom slučaju nisu razmatrane žalbe ni osuđenih a ni predstavnika oštećene stranke, zato i ne možemo da kažemo da je bilo žalbe samo u korist optuženih, naprotiv imali smo i žalbu na štetu optuženih.

*Osnovni uslov primene zabrane reformatio in peius, je postojanje žalbe ili jednog drugog pravnog leka samo u korist optuženog, i kada osim žalbe u njegovu korist postoji i žalba na njegovu štetu, presuda se može preinačiti na štetu optuženog, kao što je odlučeno u konkretnom slučaju.
[...]"*

Navodi podnosioca

20. Podnosioci zahteva tvrde povredu prava na pravično i nepristrasno suđenje, prava na pravno sredstvo i sudsku zaštitu, prava zagarantovana Ustavom.
21. Podnosioci zahteva, takođe, navode da su odluke redovnih sudova u suprotnosti sa načelom „reformatio in peius“.
22. Podnosioci zahteva od Suda traže da:

“se presuda Opštinskog suda u Peći P br. 833/09 uzme u obzir tako da se krivična stvar za Muhameta i Arbnora Nikqi vrati na ponovno suđenje, da bi optuženi dobili povoljnije kazne.”

Relevantne zakonske odredbe

Zakonik br. 04/L-123 O KRIVIČNOM POSTUPKU

Član 395 Reformatio in peius

Ako je izjavljena žalba samo u korist optuženog lica, presuda se ne sme izmeniti nanjegovu odnosno njenu štetu u pogledu pravne kvalifikacije krivičnog dela i krivične sankcije.

Prihvatljivost zahteva

23. Sud prvo ispituje da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane Zakonom i Poslovníkom.
24. U tom smislu, Sud se poziva na članove 113.1 i 113.7 Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

25. Sud se poziva i na član 48. Zakona, koji propisuje:
- “Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”*
26. Pored toga, Sud se poziva na pravila 36 (1) (d) i 36 (2) (b) i (d) Poslovnika, koja propisuju:
- “(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev: (d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.”*
- (2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:*
[...]
(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, [...]
(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.”
27. Kao što je gore pomenuto, podnosioci zahteva se u suštini žale da su im redovni sudovi, navodno, povredili prava na pravično i nepristrasno suđenje, pravo na pravno sredstvo i pravo na sudsku zaštitu, koja su garantovana Ustavom.
28. Sud primećuje da podnosioci zahteva nisu pružili nikakvo proceduralno ili materijalno obrazloženje kao podršku svojim navodima. Oni samo pominju članove Ustava vezane za pomenuta prava, bez daljih objašnjenja o tome kako i zašto je došlo do navodne ustavne povrede.
29. Podnosioci, dalje, tvrde da su na njihovu žalbu redovni sudovi promenili odluku o kazni na njihovu štetu, odnosno podnosioci se pozvaju na povredu principa *reformatio in peius*.
30. U tom smislu, Sud primećuje da je prvostepena presuda poništena od strane Okružnog suda, jer je doneta od strane nenadležnog suda. Što se tiče ostalih žalbi obeju strana, one nisu uzete u obzir, pošto je obema stranama data mogućnost da svoje tvrdnje iznesu u ponovljenom postupku.
31. Pored toga, Sud primećuje da su nakon žalbe podnosioca zahteva i njihovog zahteva za zaštitu zakonitosti, Apelacioni sud i Vrhovni sud odbili njihove tvrdnje o povredi krivičnog prava i krivičnog procesnog prava, u celosti podržavajući presudu Osnovnog suda u Peći. Apelacioni sud i Vrhovni sud su odgovorili na sve tvrdnje podnosioca o povredama krivičnog prava i krivičnog procesnog prava i dali jasna obrazloženja i precizne zaključke na osnovu činjeničnog stanja koje je utvrđeno u sudskom postupku.
32. U tom smislu, Sud nalazi da su tvrdnje koje su pokrenute od strane podnosioca zahteva pred ovim Sudom pitanja zakonitosti, a ne ustavnosti.
33. S tim u vezi, Sud naglašava da nema zadatak da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost), navodno počinjenim od strane Vrhovnog

suda ili bilo kog drugog suda nižeg stepena, osim i u meri u kojoj su one mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).

34. Ustavni sud, dalje, ponavlja da nema zadatak po Ustavu da deluje kao sud četvrtog stepena u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi: slučaj *Akdivar protiv Turske*, br. 21893/93, ESLJP, presuda od 16. septembra 1996. godine, stav 65, takođe: *mutatis mutandis* vidi: slučaj KI86/11, podnosilac zahteva: *Milaim Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2012). Sama činjenica da podnosilac zahteva nije zadovoljan ishodom postupka u njegovom slučaju, ne daje mu povoda da pokrene argumentovanu tvrdnju o povredi prava zaštićenih Ustavom.
35. Ustavni sud može samo da razmotri da li su dokazi predstavljeni na ispravan način i da li je postupak, gledano u celosti, sproveden na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje (vidi: slučaj *Khan protiv Ujedinjenog kraljevstva*, aplikacija br. 35394/97, stavovi 34-35, ESLJP, presuda od 12. maja 2000. godine).
36. S tim u vezi, Sud se poziva na obrazloženje Vrhovnog suda odgovarajući na tvrdnje podnosioca zahteva o povredi Krivičnog zakona i krivičnog procesnog prava navodno počinjenim od strane Apelacionog suda, kada je odbio njihovu žalbu kao neosnovanu i potvrdio presudu Osnovnog suda u Peći. Podnosioci zahteva su tvrdili pred Vrhovnim sudom da se “*Pošto je presuda prvostepenog suda poništena i nije bilo žalbe od strane tužioca, dok je žalba predstavnika oštećene stranke bila nedozvoljena, onda je Osnovni sud u Peći, odlučujući kao prvostepeni sud na ponovnom suđenju ove stvari morao da primeni princip reformatio in pius određen članom 395 ZKPK, po kome je optuženi zaštićen, od bilo kojeg delovanja koje je nepovoljno u smeru težeg ocenjivanja krivičnog dela ili odluke o kazni, u slučajevima kad je podneta žalba samo u njegovu korist*”.
37. U odgovoru na takve tvrdnje, Vrhovni sud je obrazložio sledeće:

“[...] Ocenjujući navode da su osuđeni kažnjeni u suprotnosti sa principom reformatio in pius od strane Osnovnog suda u Peći, ovaj sud nalazi da u konkretnom slučaju nije bilo žalbe samo u korist osuđenih, nego imamo i žalbu na štetu osuđenih, pošto je žalba predstavnika oštećene stranke bila podneta zbog odluke o kazni, što se i dozvoljava u slučajevima kada se radi o krivičnim delima protiv života i tela. Činjenica da osuđeni smatraju da je podnešena žalba od oštećene stranke trebala da se odbije, zbog toga što se iz sadržaja vidi da je žalba podneta i na osnovu koja se tiče povrede krivičnog zakonika, je pitanje koje nije uopšte razmatrano i drugostepeni sud je odlučio po službenoj dužnosti da poništi presudu zbog bitnih povreda odredbi krivičnog postupka. U ovom slučaju nisu razmatrane žalbe ni osuđenih a ni predstavnika oštećene stranke, zato i ne možemo da kažemo da je bilo žalbe samo u korist optuženih, naprotiv imali smo i žalbu na štetu optuženih.”

38. Stoga, u ovom slučaju Sud smatra da činjenice predstavljene od strane podnosioca zahteva ni na koji način ne opravdavaju navodne povrede ustavnih prava na koje se pozivaju i da nisu dovoljno potkrepili svoju tvrdnju.
39. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba se proglasiti neprihvatljivim u skladu sa pravilima 36 (1) (d) i 36 (2) (b) i (d) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 113. 1 i 7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) (d) i (2) (b) i (d) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 14. decembra 2016. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi